

OMAHA

Een klein verhaal met een grote impact. Met 'Omaha' maakt regisseur Cole Webley een indrukwekkend debuut. Een road movie over een vader en zijn twee kinderen, die na de economische crisis van 2008 alles op alles zetten voor een nieuw begin. Bestemming: Omaha, Nebraska.

In de nasleep van de economische crisis van 2008 maakt een betrokken vader zijn kinderen Ella en Charlie op een vroege ochtend wakker voor een onverwachte roadtrip door de Midwest. De kinderen beleven de tocht als een groot avontuur en ontdekken een wereld die ze nog nooit eerder hebben gezien. Tot Ella de reden voor de geïmproviseerde reis begint door te krijgen...

Deze debuutfilm van regisseur Cole Webley is van een onvergetelijke sobere schoonheid die perfect past bij de pijn van iemand die alles kwijtraakt en de schoonheid van onvoorwaardelijke vaderliefde. Het ontroerende verhaal wordt gedragen door het indrukwekkende en kwetsbare acteerwerk van John Magaro ('Past Lives', 'Köln 75') en de realistische en authentieke relatie tussen de kinderen. Een rauwe en indringende roadmovie die de pijnlijke schaduwzijden van de Amerikaanse droom blootlegt. Intens, intiem en hartverscheurend.

Regie: Cole Webley | **Met:** John Magaro, Molly Belle Wright, Wyatt Solis e.a. | **VS 2025** | **Engels** gesproken, NL/FR ondertiteld | **Duur:** 1u23

BINNENKORT

AUTOFICTION
di 6.10.26 – 20u

WAS MARIELLE WEISS
di 13.10.26 – 20u

BLUE HERON
di 20.10.26 – 20u

FRAGMENTS OF THE MIND
Film op maandag / Kortfilms
ma 26.10.26 – 20u

JIMPA
di 27.10.26 – 20u

www.ccstrombeek.be/film
tickets@ccstrombeek.be

Niet eten
en drinken

Recensie - 'Omaha' | Een parel die de crisis van 2008 een gezicht geeft

De Tijd, Ruben Nollet, 15.06.2026

In het eenvoudige drama 'Omaha' vertrekt een gezin - vader, twee jonge kinderen, hond - in de vroege ochtend op een mysterieuze trip. Wat volgt, is een roadmovie met treffende personages, voelbaar humanisme en een hartverscheurend einde dat doet denken aan het betere werk van de gebroeders Dardenne.

Het huis is levenloos en stil wanneer Martin zijn slapende zontje Charlie, zes jaar oud, bij het krieken van de dag uit bed haalt en naar de volgeladen auto draagt. Even later maakt hij ook zijn dochter Ella, negen jaar, wakker en vraagt haar om nog snel wat spullen te verzamelen. 'Beeld je in dat het huis in brand staat', zegt hij. 'Wat zou je dan meenemen?' Een foto van mama, antwoordt ze. En haar Nintendo DS. Haar vader vraagt haar om ook de hond in de auto te zetten.

Op een bepaalde manier staat het huis effectief in brand, al begrijpt Ella niet precies wat er aan de hand is. Wat ze wel weet, is dat haar moeder niet lang geleden overleden is, en dat haar papa sindsdien niet meer dezelfde is geweest. Soms betrapt ze hem terwijl hij met zijn overleden vrouw praat. Net zoals hij dat met de meeste details doet, geeft **regisseur Cole Webley** die informatie onrechtstreeks

mee in zijn indrukwekkende eerste langspeelfilm 'Omaha'. Waar het verhaal zich afspeelt, wordt niet expliciet benoemd, al verwijst de titel naar de bestemming van de roadtrip, een stad in de Amerikaanse staat Nebraska. De periode

kan je enkel afleiden uit een flits van een affiche met het opschrift 'McCain 2008', van de toenmalige Republikeinse presidentskandidaat.

Dat jaartal vult meteen een flink stuk van het verhaal in en legt ook uit waarom het gezin zijn huis moet achterlaten. Het behoort tot de zowat tien miljoen huishoudens die het slachtoffer zijn geworden van de woningcrisis, veroorzaakt door de gedereguleerde markt en het wanbeheer van grootbanken. Vandaar de papieren die aan de voordeur hangen, vandaar de sheriff die komt controleren of ze effectief hun huis verlaten.

De grote krachttoer van 'Omaha' is dat Webley die achtergrond puur emotioneel weergeeft, zonder er een politiek pamflet van te maken. 'Dat was niet eenvoudig', gaf de regisseur toe in een gesprek op Film Fest Gent. 'Ik wilde niets liever dan een gesprek aangaan over de wetgeving en de politieke spelletjes die aan de basis lagen van wat er in 2008 is gebeurd, en de impact daarvan op gezinnen. Er waren zoveel thema's die elk op zich een goeie film zouden kunnen opleveren. Maar uiteindelijk besloot ik dat het ten koste zou gaan van de menselijke kant van het

verhaal. En ik wilde in de eerste plaats een gezicht geven aan mensen die al te vaak tot statistieken worden herleid.'

De gecrashte economie is uiteindelijk ook niet het centrale thema van de film. Dat gegeven is weliswaar een cruciaal onderdeel van de wurgende ontknoping, en het legt de nijpende geldnood uit waarmee het gezin tijdens zijn reis moet afrekenen. Maar als 'Omaha' naar de keel grijpt en nog dagenlang door je hoofd blijft spoken, is het vooral omdat de drie hoofdfiguren zo voldragen uit de verf komen.

De oorspronkelijke bedoeling was om alles te vertellen door de ogen van Ella, knap vertolkt door Molly Belle Wright. Zij is net oud genoeg om te voelen dat er iets grondig fout zit, maar nog niet oud genoeg om het meteen te doorgronden. Zij zal in de loop van de trip tot een ontnuchterende vaststelling komen die we allemaal vroeg of laat tegenkomen: dat onze ouders toch geen onfeilbare superhelden zijn die altijd alle antwoorden hebben. 'In het beste geval hoef je dat inzicht niet te krijgen terwijl je nog een kind bent', zegt Webley. 'Je hoopt dat het pas bij je daagt wanneer je zelf kinderen krijgt. Dan besef je hoe moeilijk je ouders het moeten hebben gehad en welke fouten ze hebben gemaakt. Maar ook dat ze uit liefde hebben geprobeerd om er het beste van te maken.'

Die onvoorwaardelijke liefde voel je zeker bij de vader in de film, gespeeld door de immer memorabele John Magaro. Zijn vertolking is zo indringend dat Webley besloot om van Martin een tweede hoofdfiguur te maken, naast Ella. De cineast noemt hem emblematisch voor het soort vaderfiguur dat je vaak ziet in landelijk Amerika, mannen die zijn grootgebracht met het idee dat het hun taak is om het hele gezin op de schouders te torsen en alle verantwoordelijkheid te dragen.

'Martin heeft in de aanloop naar de film verschillende klappen moeten incasseren', stelt Webley. 'Hij zag zijn spaargeld in rook opgaan, verloor zijn job, zijn huis en zijn vrouw. Wat doet dat met een man die zijn hele leven te horen heeft gekregen dat zijn waarde ligt in de manier waarop hij zijn gezin beschermt en financieel ondersteunt? Zijn mannelijkheid is verbonden met zijn vermogen om de kost te verdienen. Daarover wilden we het hebben.'

'Omaha' laat al die thema's intiem met elkaar communiceren, zonder met de beschuldigende vinger naar iemand te wijzen of in goedkoop sentiment te vervallen. De context is diep triest en de film bevat verschillende scènes die je achterlaten met een knoop in je maag. Zijn voelbare humanisme en zijn empathie doen dan weer denken aan het betere werk van filmmakers als de gebroeders Dardenne, Sean Baker en Andrea Arnold. 'Omaha' is een parel. Reken maar dat we nog van Cole Webley zullen horen.

<https://www.ccstrombeek.be/film/omaha>

